

شعر زمان ما

۴

فروغ فرخزاد

شعر فروغ فرخزاد از آغاز تا امروز

شعرهای برگزیده

تفسیر و تحلیل موفق ترین شعرها

از

محمد حقوقی

مؤسسة انتشارات نگاه

«تأسیس ۱۳۵۲»

فصل اول (جوانب کار شاعر)

عدم تنوع در شعر فروغ ۱۱ - دو نیمرخ چهره فروغ ۱۲ - واژه‌های بسامدی سه مجموعه دوره اول شعر فروغ ۱۳ - جمع واژه‌های بسامدی در سه مجموعه دوره اول ۱۴ - وضع واژه‌های دوره اول در دوره دوم شعر فروغ ۱۵ - جمع واژه‌های بسامدی دوره دوم شعر فروغ ۱۶ - چهارده واژه بسامدی نماینده اندیشگی دوره اول شعر فروغ ۱۷ - نوسان واژه‌های بسامدی در دو دوره شعر فروغ ۱۸ - کلمات و ترکیبات وارد در دوره دوم شعر فروغ ۱۹ - تعبیرات شاعرانه جدید در شعر فروغ ۱۹ - مفهوم «شب» و «عشق» در دوره دوم شعر فروغ ۲۱ - سحرگاه شکفتنهای رستن‌های ابدی پایان حرکت شبانه شاعر با نیروی عشق ۲۲ - پنجره مهمترین واژه بسامدی دوره شعر فروغ ۲۳ - واژه‌های بسامدی «تولدی دیگر» و «ایمان بیاوریم» ۲۵ - چهارده واژه بسامدی دوره شعر فروغ ۲۶ - اختلافات دو دنیای اول و دوم شعر فروغ ۲۷ - پنجره، وسیله ارتباط شاعر با جهان ۲۸ - آگاهی و نگاه و سکوت، جواهر سه گانه معرفت شاعری ۲۸ - «فروغ» و رابطه او با شعر «شاملو» و «نیما» ۲۹ - حرکت فروغ تامرز آگاهی هنری ۳۰ - تفاوت چارپاره‌های فروغ با دیگر چارپاره‌ها ۳۱ - وسعت بینش و قدرت

آفرینش، علت حرکت فروغ از دوره اول به دوره دوم -۳۲- شش عامل مؤثر در رسیدن فروغ به جوهر معنوی و شکل صوری ویژه شعر خود -۳۳- دوره دوم، دوره کمال همامیزی فروغ شعر و شعر فروغ -۳۵- نیروی جاذبه ذهن فروغ در جذب کلمات گوناگون -۳۷- عبور شعر فروغ از اوزان گوناگون دوره اول تا سه وزن تند دوره دوم -۳۸- تأثیرپذیری و تأثیرگذاری شعر فروغ -۳۹- فرو رفتنها و فراختنها فروغ در غوطه‌وری خود در طبیعت و واقعیت -۴۰- «پنجره» فروغ، مبداء و مقصد سفره‌های ذهنی شاعر -۴۲- فروغ، ذات و هوشیار و آگاه -۴۳- فروغ، شاعری خودساخته و خودشناخته -۴۴- فروغ، امروزی ترین و شهری ترین شاعر معاصر ما -۴۹- شعر فروغ، شعر «حرفی» و نه «ساختری» ۵۰

فصل دوم (شعرهای برگزیده)

اسیر

۵۵
۶۱
توضیح

بادی از گذشته (۶۴) پائیز (۶۶) گریز و درد (۶۸) دیو شب (۷۱)
بازگشت (۷۴) بیمار (۷۷) دختر و بهار (۸۰) خانه متروک (۸۲) در برابر
خدای (۸۵) ای ستاره‌ها (۸۹) صبر سنگ (۹۲) صدایی در شب (۹۷)

دیوار

۹۹
۱۰۱
توضیح

رؤیا (۱۰۴) نغمۀ درد (۱۰۸) گمشده (۱۱۱) اندوه پرست (۱۱۴) قربانی
(۱۱۶) سپیدۀ عشق (۱۱۹) اندوه تنهایی (۱۲۲) شکوفۀ اندوه (۱۲۵)
پاسخ (۱۲۸) دیوار (۱۳۰) تشنۀ (۱۳۳) دنیای سایه‌ها (۱۳۶)

عصیان

۱۴۱
۱۴۲
توضیح

شعری برای تو (۱۴۶) پوچ (۱۵۰) دیر (۱۵۳) گره (۱۵۷) بازگشت
(۱۶۱) بعدها (۱۶۵) بلور رؤیا (۱۶۹) جنون (۱۷۲) زندگی (۱۷۵)

۱۲۹	تولدی دیگر
۱۸۱	توضیح
آن روزها (۱۸۴) باد ما را با خود خواهد برد (۱۹۰) دریافت (۱۹۳)	
وصل (۱۹۷) عاشقانه (۲۰۰) عروسک کوکی (۲۰۵) در غروبی ابدی	
(۲۰۹) معشوق من (۲۱۵) مردان (۲۱۹) جمعه (۲۲۳) آیه‌های زمینی	
(۲۲۹) هدیه (۲۳۱) دیدار در شب (۲۳۳) وهم سبز (۲۴۰) فتح باغ	
(۲۴۵) تولدی دیگر (۲۴۹)	
۲۵۵	ایمان بیاوریم
۲۵۷	توضیح
ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد (۲۶۰) پنجره (۲۷۵) دلم برای باعچه	
می‌سوزد (۲۸۰) کسی که مثل هیچکس نیست (۲۸۷) تنها صداست که	
می‌ماند (۲۹۳) پرنده مردنی است (دلم گرفته) (۲۹۷)	

فصل آخر (گزیده مقالات)

۲۹۹	۱. مقدمه
۳۰۱	۲. درآمد-متن
۳۰۳	۳. درآمد-متن
۳۳۱	۴. تولدی دیگر، ناقوس هشدار

چنانکه در مجموع چهار جدول پیداست، در دیوان «اسیر» واژه «دل» یا قلب» بیشترین «بسامد» را دارد؛ و در دو دیوان «دیوار» و «عصیان»، واژه «شب». و اما دومین «بسامد» در دو دیوان اول، واژه «عشق» است که در کتاب «عصیان» با واژه «خدا» جای عوض می‌کند. و این طبیعی است. چرا که مجموعه «عصیان» با دو مجموعه اول، که بیشتر شامل احساسات غریزی زنانه شاعر است، تفاوت دارد و اغلب مخاطب «فروغ» در این کتاب واژه «خدا» است.

نیز واژه «شب» که در دیوان «اسیر» در جای سوم قرار می‌گیرد، در «دیوار» و «عصیان» مرتبه دوم را حائز می‌شود. و واژه «دل» که در «اسیر» در جای اول مستقر است، در «دیوار» در مکان سوم و در «عصیان» بر پله ششم استقرار می‌یابد. و همینطور قیاس کنید جایگاه دیگر واژه‌ها را در هر سه دیوان.

این «بسامد»‌ها در دوره اول شعر «فروغ» مبانی اندیشگی او را چنان آشکارانشان می‌دهند که اگر هر چهارده واژه، در برابر یک خواننده ناآشنا به شعر وی، اما آشنا به شعر نهاده شود، به راحت و سهولت، به حدود اندیشه و «دید» او در همان وهله اول پی خواهد برد. و خواهد گفت که شاعر این قطعات، به‌اغلب احتمال زنی است که در چار دیوار اسارت خانگی، در برابر سنت‌ها و اخلاقیات معمول خانوادگی می‌ایستد و با جسارتی که خاص اöst، تنها احساسات و تمایلات غریزی خود را بر ملامی کند. و بدیهی است که برای بیان این ذهنیت محدود، جز به واژه‌هایی محدود همچون قلب، عشق، هوس، حسرت، امید، قفس، بوسه، آغوش، گناه، رؤیا و امثال اینها نیازی نخواهد بود.

و اما جالب اینجاست که در دو جدول «تولّدی دیگر» و «ایمان بیاوریم»، از میان واژه‌های «بسامدی» دوره اول نیز، همچنان واژه «شب» است که بالاترین جایگاه را دارد، و بعد، واژه «عشق»، که در سه مجموعه پیشین، نخستین پله را دارد. ولیکن دیگر واژه‌ها ناگهان در این

جدول ۴

جمع واژه‌های بسامدی دوره اول در دوره دوم شعر فروغ

شماره	بسامدها	تولّدی دیگر	ایمان بیاوریم	جمع
۱	شب و تاریکی	۸۰ بار	۲۸ بار	۱۰۸ بار
۲	عشق	" ۴۵	" ۱۵	" ۶۰
۳	پنجره	" ۳۰	" ۲۵	" ۵۵
۴	گور و مرگ	" ۲۵	" ۱۰	" ۳۵
۵	ستاره	" ۲۸	" ۷	" ۳۵
۶	دست	" ۲۵	" ۵	" ۳۰
۷	بوسه	" ۱۷	" ۳	" ۲۰
۸	دل	" ۱۲	" ۸	" ۲۰
۹	لحظه	" ۱۲	" ۳	" ۱۵
۱۰	خدا	" ۷	" ۳	" ۱۰
۱۱	امید	" ۵	" ۳	" ۸
۱۲	حسرت	" ۳	" ۱	" ۴
۱۳	آغوش	" ۳	" ۱	" ۴
۱۴	زندان	" ۳	" ۱	" ۴

تجار — جارو — فرش — کیف — کلاس سوم — مدرسه — زنبیل — دوره گرد —
 جارچه — بازار — سیگار — خودکار — فندک — کفش — میز — سرخانه — حشوات
 سوسک — رتیل — موش — بنگ — افیون — خمپاره — آتشبازی
 توپخانه — مسلسل — حرفه‌های خالی — گنجشکهای مرده —
 توبهای ماهوتی — مرامی اعدام — طناب دار — تباہی اجساد —
 نوزادهای بی‌سر — ذرّه‌های فاسد بیهودگی — تجربه‌های عقیم —
 فضای شیمیائی — انبارهای باروت — غارهای دریائی — سوتهای توقف
 همه‌های پلید — ازدحام پر یاهو — جزیره نامسکون — ظرفهای مسین —
 شاکاری مطبخ — انگشتان جوهري — عقابان جوان — سوره‌های رسولان — شکلهای
 هندسی — تیرهای تلگراف — هجوم ملخها — کارخانجات عظیم پلاسکو — حقوق تقاعد
 رخت پاسبانی — حروف سربی — آسیابهای بادی — گلهای استوائي — گشتنیان خسته
 گرهای بیابان — چکمه‌های لاستیکی — معیارهای سنجش — گیاهان گوشتخوار —
 قتل عام — اجتماع سوگوار — منطق ریاضی — سینمای فردین و ...

نمونه‌های کلمات و ترکیباتی که نمایی از چشم‌انداز پر یاهوی
 دنیای شعر «فروغ» راستین را پس از تولدی دیگر نشان می‌دهند و شاعر را
 با حرکت در این «نه تو»ی بی «ساخت»، که در حقیقت حاصل انفجار و
 انقلاب ناگهانی ذهن اوست، آماده می‌کند، تا فرمان «دریافت»‌های تازه
 تخیل و تفکر خویش را از نگاه به ذهن و از ذهن به زبان خود صادر کند.
 و در نتیجه، این مصالح متفرق بسیط یا مرگب، در آزمایشگاه خیال او با
 یافتن مناسب‌ترین جفت‌های همنشین خویش، به تعبیرهای شاعرانه
 جدیدی بدل شوند که تا آن روز چشم هیچ شاعری یاری «دید» و «درک»
 آنها را در دنیای نو شعر پارسی نداشته است:

مردانهای الكل — خمیازه‌های مودی کشدار — دریافت ظلمت — ادراک ماه —
 حقجهة قانون — دستهای سیمانی — ستاره‌های مقوا بی — هجای خونین — شیقیه‌های
 منقلب — حجم سبید لیز — دانش سکوت — دستهای ناشناس — کرم
 روزنامه — اجتماع نرگس‌ها — گیسوی کاجها — وزش ظلمت — بهت
 معموم — شب مسموم — عطرهای منقلب شهر — حجم سیال —
 دریاچه‌های باد — شهوت تند زمین — وهم سبز درختان — تصویر
 معصوم — درک هستی آلوده زمین — یأس آسمان — کlagهای منفرد
 انزوا — باغهای پر کمالت — خطوط سبز تخیل — ذهن پنجره — پنهنه‌های حسی و سعیت —
 جهان بی تفاوتی فکرها — سیاهی ظالم — ته مانده‌های روز — حریق عطش — بخار گیج
 — ریشه‌های فسفرین — مدرسه مسلول — رسیمان سست عدالت — فاصله کاذب — همسر
 مصنوعی — حقام ادکلن — رسالت ویرانی — دستمال تیره قانون — شعور نور —
 حکومت محلی کوران — تدوین نظامنامه قلب و ...

دو دیوان چنان نزول می‌کنند که باور نکردنی است. مثلاً واژه «دل» از
 ۱۴۰ بار در سه دیوان اول (یعنی دوره نخست شعر «فروغ») به ۱۷ بار در
 دو دیوان دوم (یعنی دوره دیگر شعر او) می‌رسد. و دیگر
 واژه‌های نیز در حد ۹ بار و ۷ بار و ۴ بار و کمتر متذکر
 می‌شوند و جای خود را به «بسامد»‌های جدید می‌دهند.
 اما در عوض، چهارده واژه‌ای که در سه دیوان نخستین یا
 جای نداشتند یا در پائین‌ترین وضع «بسامد»‌ی بودند مثل
 «پنجره» «ستاره» «دست» و «لحظه»، به تدریج صعود
 می‌کنند و در جایهای سوم و پنجم و ششم و نهم قرار می‌گیرند. مگر تنها
 دو واژه «شب» و «عشق»، که از میان همه این کلمات که در پنج دیوان
 «فروغ» درجات «بسامد»‌ی مختلف دارند، هم در دوره اول و هم در دوره
 دوم، همچنان به عنوان «بسامد»‌های اول و دوم در جایگاه
 خود نشسته‌اند. متنها با این تفاوت اساسی که از نظر «بعد» و
 «بار» تمایز این هر دو، در دو دوره شعر او کاملاً پیداست.
 ولیکن دیگر «بسامد»‌ها در هجوم ناگهانی کلمات و
 ترکیبات گوناگون، که ذهن بسته «فروغ» «اسیر»، پیش از آن
 هرگز حضور و ورود آنها را برنمی‌تاfte است، له می‌شوند
 و از میان می‌روند. واژه‌ها و صفات‌ها و ترکیب‌هایی که در دوره اول، اغلب
 آنها حتی برای یکبار هم جائی در شعر او نمی‌یابند. و اینک در دوره دوم،
 خاصه برخی از آنها جزو «بسامد»‌های جدید و غالب شعر او می‌شوند.
 از جمله واژه‌های «صد» «ماه» «ستاره» و «آب» که واژه اول حدود ۵۰ بار
 و سه واژه دیگر هر کدام حدود ۳۰ بار، و دیگر، کلمات «زوال» «دلهره»
 «اضطراب» «ویرانی» و مترادفات نزدیک به آنها بیش از ۶۰ بار و نیز
 صفاتی از نوع «منفور» «مغشوش» «مشکوک» «مسوم» و امثال اینها
 حدود ۶۰ بار همراه با کلمات و ترکیبات گونه گونه زیر با «بسامد»‌های
 مختلف، در عرصه متوسّع شعر او ازدحام می‌کنند:

تشنج — خوشبخت — گیسو — نور — روز — آسمان — خیابان — بیهودگی —
 زنده — غربت — زمین — خاک — جفت — عطر — اقیانوس — کشتی — تقویم — قانون —
 شناسنامه — روزنامه — اسم نویسی — نئون — خاکروبه — سیاه‌سرفه — میرضخانه —